

мене. И който чѣе словеса-та мои и не ги повѣрва; азъ нещѣ да го сѣда: защото азъ не додохъ да сѣда мѣрѣ, но да спасѣ мѣрѣ.

Въ четвъртъкъ на Възнесеніе Господне ўтренно
Евангеліе, отъ Марка зачало 71.

Като възкрѣсна Исусъ сѣ-
тренъ-та рано, възъ-
вѣла день на седмица-
та, ѣвѣла първо на Ма-
ріа Магдалина, изъ която изгони
седѣмъ вѣсове. И она отидѣ та
каза на оныя, цюто вѣха съ него,
конто плачаха и въздишаха. И
тѣ като чѣха чѣ е живъ, и го ви-
дѣла та, нехванаха вѣра. Подиръ
тыя съ ѣви възъ дрѣвъ образъ на
двамина отъ тѣхъ, конто отиваха
на село. И тѣ отидоха, та каза-
ха на дрѣвѣ-ты: и нето тѣмъ хва-
наха вѣра. Послѣ като сѣдаха е-
динадесать тѣ ученицы (на тра-
пеза-та), ѣви имъ съ и ѣкори тѣхъ-
но-то невѣріе, и жестокоскрдіе: за-
щото не повѣрваха на оныя, конто
го видѣха, чѣ е възкрѣсналъ. И
рече имъ: идете по сичкія свѣтъ,
и проповѣдайте Евангеліе-то на сѣ-
комъ тварь. Който повѣрва и съ-
крѣсти, той цѣ съ спаси: а който
не повѣрва, осѣденъ цѣ бѣде. И
на оныя, кон-то вѣрватъ, тыя зна-
менія цѣ послѣдѣватъ: съ мое-то
имѣ вѣсове цѣ изгоняватъ; ѣзы-
цы новы цѣ говорятъ: Змѣи цѣ
ѣловатъ: ако и нѣщо смъртно да
испѣатъ, нещѣ ги поврѣди: на бо-
ны цѣ положатъ рѣцѣ-ты си, и
цѣ оздравѣатъ. И тѣи Господь
като имъ изговори тыя, възнесеся

на небѣ-то, и сѣдна отдѣсна-та стра-
на на Бога. И тѣ като излѣзоха,
проповѣдаха на сѣкадѣ, зацю-то
имъ спомагаше Господь, и ѣтвѣр-
ждаваше слово то съ съ знаменія,
конто ги полѣдѣваха: аминъ.

Въ Четвърт. на Възнесеніе Господне, на литѣргія,
отъ Лѣва зачало 114.

Въ онова вѣмѣ, като въз-
крѣсна Исусъ отъ мър-
твы-ты, ави съ посрѣдъ
ученицы-ты си, и рече
имъ: миръ вамъ. И тѣ съ ѣпла-
шиха много и растрепераха съ отъ
страхъ, и мыслаха чѣ глѣдатъ
дрѣхъ. И той имъ рече: зацю съ
смѣщавате? и зацю клізатъ възъ
скрдца-та ви такъизи мысли? Виш-
те ми рѣцѣ-ты и нозѣ-ты, чѣ съмъ
сѣщій азъ. Осѣжете *) ма и
виште, чѣ дрѣхъ-тъ плоть и кости
нѣма, какъото цю видите мене да
имамъ. И като рече това, показа
имъ рѣцѣ-ты и нозѣ-ты. И по-
неже тѣ не вѣрваха оцѣ отъ ра-
достъ, и съ чѣдаха, той имъ рече:
имате ли нѣщо за ѣденіе тѣка?
И тѣ ма дадохъ една часть отъ
рыба печена, и малко мѣдъ. И
той зе, та ѣде прѣдъ тѣхъ. И
рече имъ: тыя съ оныя дрѣмы,
конто ви говорахъ, когато оцѣ
вѣхъ съ васъ, какъ трѣба да съ
испѣанятъ сички-ты оныя (про-
рочества), цюто съ написаны възъ
закона Мойсеевъ и възъ пророцы-ты,
и възъ псалмы-ты (Давідовы) за
мене. Тогава имъ отвори ѣма да
разсмѣатъ писанія-та: И рече имъ:
чѣ тѣи е писано, и тѣи трѣбашѣ